

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

יבמות-הבא על יבמתו		מאן דאמר		Talmud Navigator	
מימרא				א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
שני זכרים.	בית שמאי:			◊	סא:
מאי טעמייהו דבית שמאי?				^	סא:
ילפינן ממשה, דכתיב: (דברי הימים א' כ"ג) בני משה גרשום ואליעזר	[בית שמאי]			!	סא:
ובית הלל?				^	סא:
ילפינן מברייתו של עולם.	[בית הלל]			!	סא:
ובית שמאי לילפי מברייתו של עולם?				?	סא:
אין דנין אפשר משאי אפשר.	[בית שמאי]			!	סא:
ובית הלל נמי לילפו ממשה				?	סב.
משה מדעתיה הוא דעבד	אמרי לך: [בית הלל]			!	סב.
שלשה דברים עשה משה מדעתו, והסכימה דעתו לדעת המקום: פירש מן האשה, ושיבר הלוחות, והוסיף יום אחד.	דתניא:			!	סב.
פירש מן האשה - מאי דרש?				^	סב.
אמר: ומה ישראל שלא דברה עמהם שכינה אלא לפי שעה וקבע להם זמן, אמרה תורה: (שמות י"ט) אל תגשו אל אשה, אני שמיוחד לדבור בכל שעה ושעה ולא קבע לי זמן, על אחת כמה וכמה.				!	סב.
והסכימה דעתו לדעת המקום, שנאמר: (דברים ה') לך אמור להם שובו לכם לאהליכם, ואתה פה עמוד עמדי.				■	סב.
שיבר את הלוחות - מאי דרש?				^	סב.
אמר: ומה פסח שהוא אחד משש מאות ושלוש עשרה מצות, אמרה תורה: (שמות י"ב) כל בן נכר לא יאכל בו, התורה כולה וישראל מומרים, על אחת כמה וכמה.				!	סב.
והסכימה דעתו לדעת המקום, דכתיב: (שמות ל"ד) אשר שברת				■	סב.
אמר ליה הקב"ה למשה: יישר כחך ששברת.	ואמר ריש לקיש:			■	סב.
הוסיף יום אחד מדעתו - מאי דרש?				^	סב.
דכתיב: (שמות י"ט) וקדשתם היום ומחר, היום כמחר, מה מחר לילו עמו, אף היום לילו עמו, ולילה דהאידינא נפק ליה, ש"מ: תרי יומי לבר מהאידינא.				!	סב.
והסכימה דעתו לדעת המקום, דלא שריא שכינה עד שבתא.				■	סב.
שני זכרים ושתי נקבות	תניא: רבי נתן אומר, ב"ש אומרים:			◊ ■ ◊	סב.
זכר ונקבה.	ובה"א:			◊ ■ ◊	סב.
מ"ט דרבי נתן אליבא דב"ש? דכתיב: (בראשית ד') ותוסף ללדת את אחיו את הבל, הבל ואחותו, קין ואחותו, וכתיב: (בראשית ד') כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין.	רב הונא:			■ ◊	סב.
ורבנן?				?	סב.
אודוויי הוא דקא מודית.	[רבנן]			!	סב.
זכר ונקבה	תניא אידך: ר' נתן אומר, ב"ש אומרים:			◊ ■ ◊	סב.
או זכר או נקבה.	ובה"א:			◊ ■ ◊	סב.
מ"ט דר' נתן אליבא דב"ה? שנאמר: (ישעיהו מה) לא תהו בראה לשבת יצרה, והא עבד לה שבת.	רבא:			■ ◊	סב.
היו לו בנים בהיותו עובד כוכבים ונתגייר, ר' יוחנן אמר: קיים פריה ורביה	איתמר: [רבי יוחנן]			◊ ■ ◊	סב.
לא קיים פריה ורביה.	ריש לקיש:			◊ ■ ◊	סב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא- ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
רבי יוחנן אמר קיים פריה ורביה, דהא הוה ליה											■	◇	סב.	
וריש לקיש אמר לא קיים פריה ורביה, גר שנתגייר - כקטן שנולד דמי.											■	◇	סב.	
ואזדו לטעמייהו											■		סב.	
היו לו בנים בהיותו עובד כוכבים ונתגייר, רבי יוחנן אמר: אין לו בכור לנחלה, דהא הוה ליה ראשית אונן	דאיתמר: [רבי יוחנן]										■	◇	סב.	
יש לו בכור לנחלה, גר שנתגייר - כקטן שנולד דמי.	ריש לקיש:										■	◇	סב.	
וצריכא, דאי אשמעינן בההיא קמייתא, בההיא קאמר רבי יוחנן, משום דמעיקרא נמי בני פריה ורביה נינהו, אבל לענין נחלה דלאו בני נחלה נינהו - אימא מודי ליה לריש לקיש ואי איתמר בהא, בהא קאמר ריש לקיש, אבל בההיא - אימא מודה ליה לר' יוחנן, צריכא.											■		סב.	
(מלכים ב' כ') בעת ההיא שלח בראדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל וגו'	איתיביה ר' יוחנן לר"ל:										■	?	◇	סב.
בהיותו עובדי כוכבים אית להו חייס, נתגיירו לית להו חייס.	א"ל: [ר"ל]										!	◇	סב.	
הכל מודין בעבד - שאין לו חייס, דכתיב: (בראשית כ"ב) שבו לכם פה עם החמור, עם הדומה לחמור.	רב:										■		סב.	
(שמואל ב' ט') ולציבא חמשה עשר בנים ועשרים עבדים	מיתיבי:										■	?	סב.	
כפר בן בקר.	רב אחא בר יעקב:										!		סב.	
א"ה, ה"ג											?		סב.	
שאני התם, דיחסינהו בשמייהו ובשמא דאבוהון, והכא לא מפרש.											!	◇	סב.	
ואיבעית אימא: יחסינהו בדוכתא אחריתי באבוהון ובאבא דאבוהון, דכתיב: (מלכים א' ט"ו) וישלחם המלך אסא אל בן הדד בן טברימון בן חזיון מלך ארם היושב בדמשק לאמר.											!	◇	סב.	
היו לו בנים ומתו, רב הונא אמר: קיים פריה ורביה	איתמר: [רב הונא]										■	◇	סב.	
לא קיים.	רבי יוחנן:										■	◇	סב.	
רב הונא אמר קיים, משום דרב אסי	[רב הונא]										■		סב.	
אין בן דוד בא - עד שיכלו כל נשמות שבגוף, שנאמר: (ישעיהו נ"ז) כי רוח מלפני יעטוף וגו'	דאמר רב אסי:										■	◇	סב.	
ורבי יוחנן אמר לא קיים פריה ורביה, לשבת יצרה בעינן, והא ליכא.	[רבי יוחנן]										■	◇	סב.	
בני בנים הרי הן כבנים	מיתיבי:										■	?	סב:	
כי תניא ההיא - להשלים.											!		סב:	
בני בנים הרי הם כבנים, מת אחד מהם או שנמצא סריס - לא קיים פריה ורביה	מיתיבי:										■	?	◇	סב:
תויבתא דרב הונא תויבתא.											■	◇	סב:	
בני בנים הרי הם כבנים.											■		סב:	
ברא לברא וברתא לברתא, וכ"ש ברא לברתא, אבל ברתא לברא לא	סבר אבבי למימר:										■	◇	סב:	
לשבת יצרה בעיא, והא איכא.	א"ל רבא:										■	◇	סב:	
דכולי עלמא מיהת - תרי מחד לא											■	◇	סב:	
ולא?											?		סב:	
נסיב איתתא ואוליד בני	והא אמרי ליה רבנן לרב ששת:										○	?	סב:	
ואמר להו: בני ברתי בני נינהו											○	?	סב:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
התם דחויי קמדחי להו, דרב ששת איעקר מפירקיה דרב הונא.												!	סב:			
מנא הא מילתא דאמור רבנן בני בני הרי הן כבנים?	רבה לרבא בר מארי:											^	◇	סב:		
אילמא מדכתיב: (בראשית ל"א) הבנות בנותי והבנים בני												!	◇	סב:		
אלא מעתה, והצאן צאני הכי נמי? אלא דקנית מינאי, הכא נמי דקנית מינאי?												;	◇	סב:		
אלא מהכא: (דברי הימים א' ב') ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי גלעד ותלד לו את שגוב, וכתוב: (שופטים ה') מני מכיר ירדו מחוקקים, וכתוב: (תהלים ס, ק"ח) יהודה מחוקקי.												!	◇	סב:		
מתניתין דלאו כרבי יהושע													■	◇	סב:	
נשא אדם אשה בילדותו - ישא אשה בזקנותו, היו לו בנים בילדותו - יהיו לו בנים בזקנותו, שנא': (קהלת י"א) בבקר זרע את זרעך ולערב אל תנח ידך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או זה ואם שניהם כאחד טובים	דתניא, רבי יהושע:												■	■	◇	סב:
למד תורה בילדותו - ילמוד תורה בזקנותו, היו לו תלמידים בילדותו - יהיו לו תלמידים בזקנותו, שנא': בבקר זרע את זרעך וגו'.	ר"ע:												■	◇	סב:	
אמרו: שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא, מגבת עד אנטיפרס, וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה, והיה העולם שמם, עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום, ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע, והם הם העמידו תורה אותה שעה.													○	◇	סב:	
כולם מתו מפסח ועד עצרת.	תנא:												■	○	◇	סב:
כולם מתו מיתה רעה.	רב חמא בר אבא, ואיתימא ר' חייא בר אבין:												■	○	◇	סב:
מאי היא?													^	◇	סב:	
אסכרה.	רב נחמן:												!	◇	סב:	
הלכה כרבי יהושע.	רב מתנא:													■	◇	סב:
כל אדם שאין לו אשה - שרוי בלא שמחה, בלא ברכה, בלא טובה	רבי תנחום א"ר חנילאי:													■	◇	סב:
בלא שמחה - דכתיב: (דברים י"ד) ושמחת אתה וביתך														■	◇	סב:
בלא ברכה - דכתיב: (יחזקאל מ"ד) להניח ברכה אל ביתך														■	◇	סב:
בלא טובה - דכתיב: (בראשית ב') לא טוב היות האדם לבדו.														■	◇	סב:
בלא תורה, בלא חומה	במערבא אמרי:													■	◇	סב:
בלא תורה - דכתיב: (איוב ו') האם אין עזרתי בי ותושיה נדחה ממני														■	◇	סב:
בלא חומה - דכתיב: (ירמיהו לא) נקבה תסובב גבר.														■	◇	סב:
בלא שלום, דכתיב: (איוב ה') וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא.	רבא בר עולא:													■	◇	סב:
כל היודע באשתו שהיא יראת שמים ואינו פוקדה - נקרא חוטא, שנאמר: וידעת כי שלום אהלך וגו'.	ריב"ל:													■	◇	סב:
חייב אדם לפקוד את אשתו בשעה שהוא יוצא לדרך, שנא': וידעת כי שלום אהלך וגו'.	ואמר ריב"ל:													■	◇	סב:
הא מהכא נפקא? מהתם נפקא: ואל אישך תשוקתך - מלמד, שהאשה משתוקקת על בעלה בשעה שהוא יוצא לדרך														;	◇	סב:
לא נצרכה אלא סמוך לווסתה.	רב יוסף:													!	◇	סב:
וכמה?														^	◇	סב:
עונה.	רבא:													!	◇	סב:
והני מילי לדבר הרשות, אבל לדבר מצוה - מיטרידי.														■	◇	סב:

■ מימרא-statement
 ; קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

Talmud Navigator

מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ת"ר:										■	◇	סב:
										■	◇	סב:
											◇	סג.
רבי אלעזר:										■	◇	סג.
ואמר רבי אלעזר:										■	◇	סג.
ואמר רבי אלעזר:										■	◇	סג.
איכא דאמרי, ר' אלעזר רמי:										■	◇	סג.
[רבי יוסי]									^	○	◇	סג.
									!	○		סג.
ואמר רבי אלעזר:										■	◇	סג.
ואמר רבי אלעזר:										■	◇	סג.
										■		סג.
										■	◇	סג.
ואמר רבי אלעזר:										■	◇	סג.
ואמר רבי אלעזר:										■	◇	סג.
[רבי אלעזר]										■	○	סג.
[רב]										■	○	סג.
רבא:										■		סג.
רב פפא:										■	◇	סג.
										■	◇	סג.
										■	◇	סג.
										■	◇	סג.
א"ר אלעזר בר אבינא:										■	◇	סג.
											○	סג.
											;	סג.
[רב]										!	◇	סג.
										○	◇	סג.
										○		סג.
										○		סג.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
גזרו על הבשר - מפני המתנות												◇	ג:ס
גזרו על המרחצאות - מפני הטבילה												◇	ג:ס
קא מחטטי שכבי - מפני ששמחים ביום אידם, שנאמר: (שמואל א' י"ב) והיתה יד ה' בכם ובאבותיכם,												◇	ג:ס
זו חטוטי שכבי	רבה בר שמואל:											■	ג:ס
בעון חיים - מתים מתחטטין.	דאמר מר:	■	■										ג:ס
כתיב: (ירמיהו ה') לא יאספו ולא יקברו לדומן על פני האדמה יהיו, וכתיב: (ירמיהו ח) ונבחר מות מחיים	רבא לרבה בר מארי									?		◇	ג:ס
נבחר מות לרשעים, שלא יחיו בעולם הזה ויחטאו ויפלו בגיהנם.	אמר ליה: [רבה בר מארי]									!			ג:ס
כתוב בספר בן סירא: אשה טובה מתנה טובה לבעלה, וכתיב: טובה בחיק ירא אלהים תנתן. אשה רעה צרעת לבעלה. מאי תקנתיה? יגרשנה ויתרפא מצרעתו. אשה יפה אשרי בעלה מספר ימיו כפלים.												◇	ג:ס
העלם עיניך מאשת חן פן תלכד במצודתה. אל תט אצל בעלה למסוך עמו יין ושכר, כי בתואר אשה יפה רבים הושחתו ועצומים כל הרוגיה. רבים היו פצעי רוכל המרגילים לדבר ערוה, כניצוץ מבעיר גחלת ככלוב מלא עוף כן בתייהם מלאים מרמה.												◇	ג:ס
אל תצר צרת מחר כי לא תדע מה ילד יום, שמא מחר בא ואיננו, נמצא מצטער על העולם שאין שלו.												◇	ג:ס
מנע רבים מתוך ביתך ולא הכל תביא ביתך. רבים יהיו דורשי שלומך גלה סוד לאחד מאלף.												◇	ג:ס
אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף, שנאמר: (ישעיהו נ"ז) כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי.	רבי אסי:											◇	ג:ס
כל מי שאין עוסק בפרייה ורבייה - כאילו שופך דמים, שנאמר: (בראשית ט') שופך דם האדם באדם דמו ישפך, וכתיב בתריה: ואתם פרו ורבו.	תניא, רבי אליעזר:											◇	ג:ס
כאילו ממעט הדמות, שנאמר: (בראשית ט') כי בצלם אלהים עשה את האדם, וכתיב בתריה: ואתם פרו וגו'.	רבי יעקב:											◇	ג:ס
כאילו שופך דמים וממעט הדמות, שנאמר: ואתם פרו ורבו.	בן עזאי:											◇	ג:ס
יש נאה דורש ונאה מקיים, נאה מקיים ואין נאה דורש, ואתה נאה דורש ואין נאה מקיים	אמרו לו לבן עזאי:											◇	ג:ס
ומה אעשה, שנפשי חשקה בתורה, אפשר לעולם שיתקיים על ידי אחרים.	אמר להן בן עזאי:											!	ג:ס
כל מי שאין עוסק בפרייה ורבייה - כאילו שופך דמים, שנאמר: שופך דם האדם, וסמך ליה: ואתם פרו וגו'.	תניא אידך, רבי אליעזר:											◇	ג:ס
כאילו ממעט הדמות.	רבי אלעזר בן עזריה:											◇	ג:ס
בן עזאי אומר וכו', אמרו לו לבן עזאי: יש נאה דורש וכו'.												■	ג:ס
(במדבר י') ובנחה יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל - מלמד, שאין השכינה שורה על פחות משני אלפים ושני רבבות מישראל, הרי שהיו ישראל שני אלפים ושני רבבות חסר אחד, וזה לא עסק בפרייה ורבייה, לא נמצא זה גורם לשכינה שתסתלק מישראל?	ת"ר:											◇	ג:ס
חייב מיתה, שנאמר: (במדבר ג') ובנים לא היו להם, הא היו להם בנים לא מתו.	אבא חנן אמר משום רבי אליעזר:											◇	ג:ס
גורם לשכינה שתסתלק מישראל, שנאמר: (בראשית י"ז) להיות לך לאלהים ולזרעך אחרוך, בזמן שזרעך אחרוך - שכינה שורה, אין זרעך אחרוך - על מי שורה? על העצים ועל האבנים?	אחרים:											◇	ג:ס
נשא אשה ושהה עמה עשר שנים ולא ילדה - אינו רשאי לבטל.												■	ג:ס
גירשה - מותרת לינשא לאחר, ורשאי השני לשהות עמה י' שנים.												■	ג:ס
ואם הפילה - מונה משעה שהפילה.												■	ג:ס
נשא אשה ושהה עמה עשר שנים ולא ילדה - יוציא ויתן כתובה, שמא לא זכה להבנות ממנה. אע"פ שאין ראייה לדבר - זכר לדבר: (בראשית ט"ז) מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען - ללמדך, שאין ישיבת חו"ל עולה לו מן המנין. לפיכך, חלה הוא או שחלתה היא, או שניהם חבושים בבית האסורים - אין עולין לו מן המנין.	ת"ר:											◇	ג:ס
ולילף מיצחק, דכתיב: (בראשית כ"ה) ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה וגו', וכתיב: (בראשית כ"ה) ויצחק בן ששים שנה בלדת אותם	רבא לרב נחמן:											◇	ג:ס

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יצחק עקור היה.	א"ל: [רב נחמן]											! :
א"ה, אברהם נמי עקור היה												;
ההוא מיבעי ליה לכדר' חייא בר אבא												! :
למה נמנו שנותיו של ישמעאל? כדי לייחס בהן שנותיו של יעקב.	דא"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן:											! ◇ :
יצחק אבינו עקור היה, שנאמר: (בראשית כ"ה) ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו, על אשתו לא נאמר אלא לנכח, מלמד ששניהם עקורים היו.	רבי יצחק:											■ ◇ :
א"ה, ויעתר לו - ויעתר להם מיבעי ליה												;
לפי שאינו דומה תפלת צדיק בן צדיק לתפלת צדיק בן רשע.												! ◇ :
מפני מה היו אבותינו עקורים? מפני שהקב"ה מתאוה לתפלתן של צדיקים.	רבי יצחק:											■ ◇ :
למה נמשלה תפלתן של צדיקים כעתר? מה עתר זה מהפך התבואה ממקום למקום, כך תפלתן של צדיקים מהפכת מדותיו של הקב"ה ממדת רגזנות למדת רחמנות.	רבי יצחק:											■ ◇ :
אברהם ושרה טומטמין היו, שנאמר: (ישעיהו נ"א) הביטו אל צור חוצבתם ואל מקבת בור נוקרתם, וכתוב: (ישעיהו נא) הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחוללכם.	רבי אמי:											■ ◇ :
שרה אמנו אילנית היתה, שנאמר: (בראשית י"א) ותהי שרי עקרה אין לה ולד, אפי' בית ולד אין לה.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											■ ◇ :
לא שנו אלא בדורות הראשונים ששנותיהן מרובות, אבל בדורות האחרונים ששנותיהן מועטות - שתי שנים ומחצה, כנגד שלשה עיבורים.	רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב:											◆ ◆ ■ ◇ :
שלש שנים, כנגד שלש פקידות	רבה אמר רב נחמן:											◆ ◆ ■ ◇ :
בר"ה נפקדו שרה, רחל וחנה.	דאמר מר:											■ ■ :
ליתנהו להני כללי, מכדי מתני' מאן תקיף? רבי, והא בימי דוד אימעוט שני, דכתיב: (תהלים צ') ימי שנותינו בהם שבעים שנה.	רבה:											◆ ■ ◇ :
והאי שמא לא זכה להבנות הימנה, ודלמא איהי דלא זכיא												;
איהי כיון דלא מפקדא אפריה ורביה לא מיענשה.												! ◇ :
איני? והא אמרו ליה רבנן לר' אבא בר זבדא: נסיב איתתא ואוליד בני, ואמר להו: אי זכאי הוו לי מקמייתא												;
התם דחוי קא מדחי להו לרבנן, דר' אבא בר זבדא איעקר מפרקיה דרב הונא.												! ◇ :
רב גידל איעקר מפרקיה דרב הונא.												○ :
רבי חלבו איעקר מפרקיה דרב הונא.												○ :
רב ששת איעקר מפרקיה דרב הונא.												○ :
רב אחא בר יעקב אחדתיה סוסכינתא, תליוה בארזא דבי רב, ונפק מיניה כהוצא ירקא.												○ :
שיתין סבי הוינא, וכולהו איעקור מפרקיה דרב הונא, לבר מאנא, דקיימי בנפשי (קהלת ז') החכמה תחיה בעליה.	רב אחא בר יעקב:											○ ◇ :
גירשה - מותרת וכו'.												■ < :
שני אין, שלישי לא												■ ◇ :
מתניתין מני?												^ :
רבי היא												! :
מלה הראשון ומת, שני ומת - שלישי לא תמול, דברי רבי	דתניא: [רבי]											◆ ■ ! ◇ :
שלישי תמול, רביעי לא תמול.	רבן שמעון בן גמליאל:											◆ ■ ! ◇ :

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מקרא-key:

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והתניא - איפכא											◇	ז	:70
הי מינייהו אחריניתא?											◇	^	:70
מעשה בארבע אחיות בצפורי, שמלה ראשונה ומת, שניה ומת, שלישית ומת, רביעית - באת לפני רבן שמעון בן גמליאל, אמר לה: אל תמולי.	ת"ש, דאמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:										◇	;	:70
ודלמא אי אתיא שלישית, נמי הוה אמר לה												!	:70
א"כ, מאי אסהדותיה דר' חייא בר אבא.												;	:70
ודלמא הא קמ"ל, דאחיות מחזקות.											◇	!	:70
השתא דאמרת אחיות מחזקות, לא ישא אדם אשה לא ממשפחת נכפין ולא ממשפחת מצורעים והוא, דאתחזק תלתא זימני.	רבא:										◇	■	:70
מאי הוה עלה?												^	:70
עובדא הוה קמיה דר' יוחנן בכנישתא דמעון ביה"כ שחל להיות בשבת, ומלה ראשונה ומת, שניה ומת, שלישית - באה לפניו, אמר לה: [רבי יוחנן] לכי ומולי.	כי אתא רב יצחק בר יוסף, אמר:										◇	○	:70
חזי דקשרית איסורא וסכנתא.	א"ל אביי:											■	:70
סמך עלה אביי, ואזל נסבה לחומה בריתא דאיסי בריה דרב יצחק בריה דרב יהודה, דנסבה רחבא דפומבדיתא ושכיב, רב יצחק בריה דרבה בר בר חנה ושכיב, ונסבה הוא ושכיב.											◇	○	:70
ומי איכא דעביד עובדא בנפשיה כי האי?	רבא:											;	:70
אבין דסמכא, יצחק סומקא לאו בר סמכא, אבין ישנו בחזרה, יצחק סומקא אינו בחזרה.	והא איהו דאמר: [אביי]										◇	;	:70
ועוד, אימר דפליגי - לענין מילה, בנישואין מי פליגי?											◇	;	:70
אין												!	:70
ניסת לראשון ומת, לשני ומת - לשלישי לא תנשא, דברי רבי	והתניא: [רבי]										◇	■	:70
לשלישי תנשא, לרביעי לא תנשא.	רבן שמעון בן גמליאל										◇	■	:70
בשלמא גבי מילה, איכא משפחה דרפי דמא, ואיכא משפחה דקמיט דמא, אלא נישואין מ"ט?												;	:70
מעין גורם	רב מרדכי לרב אשי, הכי אמר אבימי מהגרונאי משמיה דרב הונא:										◇	!	:70
מזל גורם.	רב אשי:										◇	!	:70
מאי בינייהו?												;	:70
איכא בינייהו דאירסה ומית אי נמי, דנפל מדיקלא ומית.												!	:70
בעי מיניה מרב יוסף: הלכה כרבי? ואמר לי: אין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל? ואמר לי: אין, אחוכי אחיך בי?	רב יוסף בריה דרבא לרבא:										◇	;	:70
לא, סתמי היא, ופשיט לך: נישואין ומלקיות - כרבי, וסתות ושור המועד - כרבן שמעון בן גמליאל.	א"ל: [רבא]										◇	!	:70
נישואין												■	:70
הא דאמרן.												■	:70
מלקיות												■	:70
מי שלקה ושנה - ב"ד כונסין אותו לכיפה, ומאכילין אותו שעורים עד שתהא כריסו נבקעת.	דתנן:											■	:70
וסתות												■	:70
אין האשה קובעת לה וסת עד שתקבענה שלש פעמים, ואין מטהרת מן הוסת עד שתעקר ממנה שלש פעמים.	דתנן:											■	:70

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

יבמות-הבא על יבמתו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ושור המועד												סה. ■ !
אין השור נעשה מועד עד שיעידו בו שלשה פעמים.	דתנן:											סה. ■ !
ניסת לראשון ולא היו לה בנים, לשני ולא היו לה בנים - לשלישי לא תנשא אלא למי שיש לו בנים נישאת למי שאין לו בנים - תצא בלא כתובה.	ת"ר:											סה. ◇ ■
נישאת לשלישי ולא היו לה בנים, מהו דליתבעוה הנך קמאי? מי מצו אמרי לה: איגלאי מילתא דאת הוא דגרמת, או דלמא מצית אמרה להו: השתא הוא דכחשי?	איבעיא להו:											סה. ◇ ^
מסתברא, מצית אמרה להו: השתא הוא דכחשי.												סה. ◇ !
נישאת לרביעי והיו לה בנים, מהו דתיתבעיה לשלישי?	איבעיא להו:											סה. ◇ ^
אמרינן לה: שתיקותיך יפה מדיבוריך, דמצי אמר לה: אנה אדעתא דהכי לא גרשתיך.												סה. ◇ !
אי איהי שתקא, אנן מי שתקינן? נמצא גט בטל ובניה ממזרין	מתקיף לה רב פפא:											סה. ◇ ;
אלא, אמרינן: השתא הוא דברייא.												סה. ◇ !
הוא אמר מינה, והיא אמרה מיניה?												סה. ◇ ^
דברים שבינו לבינה - נאמנת	רבי אמי:											סה. ◇ !
וטעמא מאי?												סה. ◇ ^
היא קיימא לה ביורה כחץ, הוא לא קים ליה ביורה כחץ.												סה. ◇ !
אמר איהו: איזיל אינסיב איתתא ואיבדוק נפשאי?												סה. ◇ ^
אף בזו - יוציא ויתן כתובה, שאני אומר: כל הנושא אשה על אשתו - יוציא ויתן כתובה.	רבי אמי:											סה. ◇ ! ◆
נושא אדם כמה נשים על אשתו והוא, דאית ליה למיזינינהי.	רבא:											סה. ◇ ! ◆
הוא אמר אפלת בגו עשר, והי אמרה לא אפלית?												סה. ◇ ^
אף בזו - היא נאמנת, דאם איתא דהפילה, נפשה בעקרתה לא מחזקה.	רבי אמי:											סה. ◇ !
הפילה, וחזרה והפילה, וחזרה והפילה - הוחזקה לנפלים.												סה. ◇ ■
הוא אמר אפילה תרי, והיא אמרה תלת?												סה. ◇ ^
עובדא הוה בי מדרשא, ואמרו: היא מהימנא, דאם איתא דלא אפלה, נפשה בניפלי לא מחזקה.	רבי יצחק בן אלעזר:											סה. ◇ !
האיש מצווה על פריה ורביה, אבל לא האשה	[ת"ק]											סה. ◇ ■
על שניהם הוא אומר: (בראשית א') ויברך אותם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו.	רבי יוחנן בן ברוקה:											סה. ◇ ■
מנא הני מילי?												סה. ◇ ^
אמר קרא: (בראשית א') ומלאו את הארץ וכבשוה, איש דרכו לכבש, ואין אשה דרכה לכבש.	רבי אילעא משום ר' אלעזר בר' שמעון:											סה. ◇ !
אדרבה, וכבשוה תרתי משמע												סה. ◇ ;
וכבשה כתיב.	רב נחמן בר יצחק:											סה. ◇ !
רב יוסף אמר, מהכא: (בראשית ל"ה) אני אל שדי פרה ורבה, ולא קאמר פרו ורבו.	רב יוסף:											סה. ◇ !
כשם שמצוה על אדם לומר דבר הנשמע, כך מצוה על אדם שלא לומר דבר שאינו נשמע.	ואמר רבי אילעא משום ר' אלעזר בר' שמעון:											סה. ◇ ■ ◆
חובה, שנאמר: (משלי ט') אל תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך.	רבי אבא:											סה. ◇ ■ ◆

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-הבא על יבמתו		מאן דאמר		Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא							
מותר לו לאדם לשנות בדבר השלום, שנאמר: (בראשית נ') אביך צוה וגו' כה תאמרו ליוסף אנה שא נא וגו'.	ואמר רבי אילעא משום ר' אלעזר בר' שמעון:	◇	■				סה:
מצוה, שנאמר: (שמואל א' ט"ז) ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני וגו'.	רבי נתן:	◇	■				סה:
גדול השלום, שאף הקדוש ברוך הוא שינה בו, דמעיקרא כתיב: (בראשית י"ח) ואדוני זקן, ולבסוף כתיב: ואני זקנתי.	דבי רבי ישמעאל תנא:		■				סה:
רבי יוחנן בן ברוקה אומר.						■	סה: <
הלכה כרבי יוחנן בן ברוקה	אתמר: חד [רבי יוחנן/ר' יהושע בן לוי]		◇	■	◇		סה:
אין הלכה כרבי יוחנן בן ברוקה.	וחד [רבי יוחנן/ר' יהושע בן לוי]		◇	■	◇		סה:
תסתיים, דרבי יוחנן הוא דאמר אין הלכה				■			סה:
דיתב ר' אבהו וקאמר משמיה דרבי יוחנן: הלכה, ואהדרינהו רבי אמי ורבי אסי לאפייהו.			○	■	◇		סה:
רבי חייא בר אבא אמר, ואהדרינהו רבי אמי ורבי אסי לאפייהו.	ואיכא דאמרי:		○	■	◇		סה:
בשלמא למאן דאמר רבי אבהו אמרה, משום כבוד בי קיסר לא אמרו ליה ולא מידי, אלא למאן דאמר, רבי חייא בר אבא אמרה, לימרו ליה: לא אמר רבי יוחנן הכי.	רב פפא:		;				סה:
מאי הוה עלה?				^			סה:
עובדא הוה קמיה דרבי יוחנן בכנישתא דקיסרי, ואמר: [רבי יוחנן] יוציא ויתן כתובה	ת"ש, דאמר ר' אחא בר חנינא אמר ר' אבהו אמר ר' אסי:			■	!	◇	סה:
ואי ס"ד לא מפקדה, כתובה מאי עבידתה?					!		סה:
דלמא בבאה מחמת טענה				;		◇	סה:
כי ההיא דאתאי לקמיה דר' אמי, אמרה ליה: הב לי כתובה			○	;			סה:
זיל, לא מיפקדת	אמר לה: [רבי אמי]		■	;			סה:
אמרה ליה: מסיבו דילה מאי תיהוי עלה דהך אתתא?			;	;			סה:
כי הא ודאי כפינן.	אמר: [רבי אמי]	■		;			סה:
ההיא דאתאי לקמיה דרב נחמן				○			סה:
לא מיפקדת	אמר לה: [רב נחמן]		■				סה:
אמרה ליה: לא בעיא הך אתתא חוטרא לידה ומרה לקבורה?				;			סה:
כי הא ודאי כפינן.	אמר: [רב נחמן]	■					סה:
יהודה וחזקיה תאומים היו, אחד נגמרה צורתו לסוף תשעה, ואחד נגמרה צורתו לתחלת שבעה						○ ◇	סה:
יהודית דביתהו דר' חייא הוה לה צער לידה, שנאי מנא ואתיא לקמיה דר' חייא, אמרה: אתתא מפקדא אפריה ורביה?					^	◇	סה:
לא.	אמר לה: [רבי חייא]				!	◇	סה:
אזלא אשתיא סמא דעקרתא, לסוף איגלאי מילתא				○			סה:
אמר לה: איכו ילדת לי חדא כרסא אחריתא				○			סה:
יהודה וחזקיה אחי, פזי וטוי אחוותא.	דאמר מר:			○			סה:
ולא מיפקדי?				;			סה:
מעשה באשה אחת שחציה שפחה וחציה בת חורין, וכפו את רבה ועשאה בת חורין	והאמר רב אחא בר רב קטינא א"ר יצחק:			○	;	◇	סה:

disputants-חולקים ◆ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-◇ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-< story-מעשה-O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא-; question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■
---	--

יבמות-הבא על יבמתו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	רב נחמן בר יצחק:									!		
מנהג הפקר נהגו בה.										◇		סו.
הדרן עלך הבא על יבמתו										◇		

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

יבמות-אלמנה לכהן גדול		Talmud Navigator										
מקרא-key:	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
	תניא כותיה דרב יהודה, ותניא כותיה דרבי אמר.	יחיב רבה ורב יוסף בשילהי פרקיה דרב נחמן, ויתבי וקאמר:										10:
	עבדי צאן ברזל יוצאין בשן ועין לאיש, אבל לא לאשה	תניא כותיה דר' אמר:										10:
	המכנסת שום לבעלה, אם רצה הבעל למכור - לא ימכור ולא עוד, אלא אפילו הכניס לה שום משלו, אם רצה הבעל למכור - לא ימכור	תניא כותיה דרב יהודה:										10:
	מכרו שניהם לפרנסה, זה היה מעשה לפני רשב"ג											10:
	הבעל מוציא מיד הלקוחות.	ואמר: [רשב"ג]										10:
	הלכה כרב יהודה.	רבא אמר רב נחמן:										10:
	והתניא כותיה דר' אמר?	רבא לרב נחמן:										10:
	אע"ג דתניא כותיה דר' אמר, מסתברא טעמא דרב יהודה משום שבח בית אביה.	[רב נחמן]										10:
	ההיא איתתא דעיילה ליה לגברא איצטלא דמילתא בכתובתה, שכיב, שקלוה יתמי ופרסוה אמיתנא											10:
	קנייה מיתנא.	רבא:										10:
	הלכה כרב יהודה	נאנאי בריה דרב יוסף בריה דרבא לרב כהנא, והאמר רבא אמר רב נחמן:										10:
	מי לא מודה רב יהודה דמחוסר גוביינא? וכיון דמחוסר גוביינא - ברשותיה קאי	אמר ליה: [רב כהנא]										10:
	רבא לטעמיה											10:
	הקדש, חמץ, ושחרור - מפקיעין מידי שעבוד.	דאמר רבא:										10:
	הכניסה לו שני כלים באלף זוז, ושבח וועמדו על שני אלפים, אחד נוטלתו בכתובתה, ואחד נותנת דמים ונוטלתו מפני שבח בית אביה.	רב יהודה:										10:
	מאי קא משמע לן? שבח בית אביה דידה הוי, הא אמרה רב יהודא חדא זימנא											10:
	מהו דתימא, ה"מ היכא דמטיא למשקל בכתובתה, אבל מיתן דמי ומישקל לא, קמ"ל.											10:
	בת ישראל שניסת לכהן ומת, והניחה מעוברת - לא יאכלו עבדיה בתרומה מפני חלקו של עובר, שהעובר פוסל ואינו מאכיל, דברי ר' יוסי.	[רבי יוסי]										10:
	מאחר שהעדת לנו על בת ישראל לכהן, אף בת כהן לכהן ומת, והניחה מעוברת - לא יאכלו עבדיה בתרומה מפני חלקו של עובר.	אמרו לו:										10:
	טעמא דרבי יוסי, משום דקסבר עובר במעי זרה זר הוא, או דלמא ילוד מאכיל, שאינו ילוד אינו מאכיל?	איבעיא להו:										10:
	למאי נפקא מינה?											10:
	לעובר במעי כהנת											10:
	מאי?											10:
	היינו טעמא דרבי יוסי, דקסבר: עובר במעי זרה - זר הוא	רבה:										10:
	ילוד מאכיל, שאין ילוד אינו מאכיל.	רב יוסף:										10:
	אמרו לו לר' יוסי: מאחר שהעדת לנו על בת ישראל לכהן, בת כהן לכהן מהו? אמר להם: זו שמעתי, וזו לא שמעתי	מיתבי:										10:
	אי אמרת בשלמא עובר במעי זרה זר הוא, היינו דקא"ל זו שמעתי וזו לא שמעתי, אלא אי אמרת ילוד מאכיל, שאין ילוד אין מאכיל, מאי זו שמעתי וזו לא שמעתי? איהי היא											10:
	קשיא.											10:
	זו דברי ר' יוסי, אבל חכמים אומרים: יש לו בנים - אוכלים משום בנים, אין לו בנים - אוכלים משום אחים, אין לו אחים - אוכלים משום משפחה כולה.	רב יהודה אמר שמואל:										10:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

יבמות-אלמנה לכהן גדול		מאן דאמר		Talmud Navigator	
מימרא		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
כל שאתה נושא בתו - אתה נושא אלמנתו, וכל שאין אתה נושא בתו - אי אתה נושא אלמנתו.	רשב"ג:			◇	■
מנא הני מילי?				◇	^
אמר קרא: (ויקרא כ"ב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר, כיון שנבעלה לפסול לה - פסלה.	רב יהודה אמר רב:			◇	!
האי מיבעי ליה דקאמר רחמנא: בת כהן דמינסבא לזר לא תיכול				◇	;
ההיא (ויקרא כ"ב) מושבה אל בית אביה כנעוריה מלחם אביה תאכל נפקא, מדקאמר רחמנא: ושבה אל בית אביה תאכל, מכלל דמעיקרא לא אכלה.					!
אי מההיא, הוה אמינא לאו הבא מכלל עשה - עשה, כתב רחמנא האי ללאן					;
לאו (ויקרא כ"ב) מוכל זר לא יאכל קדש נפקא.					!
ההוא מיבעי ליה לגופיה					;
תרי וכל זר כתיבי.				◇	!
ואכתי מיבעי ליה לכדר' יוסי בר' חנינא					;
וכל זר - זרות אמרתי לך ולא אנינות	דא"ר יוסי ברבי חנינא:			◇	;
דרבי יוסי ברבי חנינא מן זר וכל זר נפקא.				◇	!
ואכתי מיבעי ליה לכדתניא:					;
כשהיא חוזרת - חוזרת לתרומה, ואינה חוזרת לחזה ושוק	[תניא]			◇	;
מאי קרא? דכתיב: (ויקרא כ"ב) ובת כהן כי תהיה לאיש זר היא בתרומת הקדשים לא תאכל, לא תאכל במורם מן הקדשים	ואמר רב חסדא אמר רבינא בר רב שילא:				;
א"כ, לכתוב קרא היא בקדשים לא תאכל, מאי בתרומת הקדשים? שמעת מינה תרתי.				◇	!
אשכחן כהנת, לוייה וישראלית מנלן?				◇	;
בת ובת	כדא"ר אבא אמר רב:			◇	■ !
הכא נמי בת ובת.					!
כמאן? כר"ע, דדריש ווין					;
אפילו תימא רבנן, כוליה ובת קרא יתירא הוא.				◇	!
אשכחן לתרומה, לכהונה מנלן?				◇	;
אטו לוייה וישראלית לא לכהונה מרביןן להו? דאי לתרומה, בנות מיכל תרומה נינהו?					!
אלמה לא? משכחת לה דקאכלה בשביל בנה					;
בשביל בנה ק"ו: ומה כהנת דבקדושה דנפשה אכלה - פסיל לה, לוייה וישראלית דלא אכלה אלא בשביל בנה - לא כ"ש.					!
והיא הנותנת, כהנת דקדיש גופה - פסיל לה, הא דלא קדיש גופה - לא פסיל לה					;
אלא לכהונה ק"ו מגרושה: ומה גרושה שמותרת בתרומה - אסורה לכהונה, זו שאסורה בתרומה - אינו דין שפסולה לכהונה.				◇	!
וכי מזהירין מן הדין?					;
גלוי מילתא בעלמא הוא.					!
ואימא: נבעלה לפסול לה - חייבי כריתות				◇	;

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

יבמות-אלמנה לכהן גדול		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
כי תהיה אמר רחמנא, הנך דאית בהו הויה, חייבי כריתות לאו בני הויה.												◇	סח:	
אי הכי, עובד כוכבים ועבד לא ליפסלן												ז	◇	סח:
הנך פסלי מדרבי ישמעאל												!	◇	סח:
מנין לעובד כוכבים ועבד שבא על בת ישראל ועל כהנת ולויה שפסלוה? שנאמר: (ויקרא כ"ב) ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וגו', מי שיש לו אלמנות וגירושין בה, יצאו עובד כוכבים ועבד שאין לו אלמנות וגירושין.	דא"ר יוחנן משום רבי ישמעאל:											!	◇	סח:
אשכחן כהנת, לויה וישראלית מנא לן?												ז	◇	סט:
בת ובת	כדאמר ר' אבא אמר רב:											!	◇	סט:
ה"נ בת ובת.												!	◇	סט:
כמאן? כרבי עקיבא, דדריש ווי?												ז	◇	סט:
אפילו תימא רבנן, כולה ובת קרא יתירא הוא.												!	◇	סט:
ואימא: מי שיש לו אלמנות וגירושין בה - כי לית ליה זרע קאכלה, כי אית ליה זרע לא אכלה, מי שאין לו אלמנות וגירושין בה - אע"ג דאית ליה זרע נמי תיכול												ז	◇	סט:
אם כן, רבויי לויה וישראלית למה לי?												!	◇	סט:
אין קדושין תופסין בחייבי לאוין	ולרבי עקיבא, דאמר:											ז	◇	סט:
ומאי כי תהיה לאיש זר? כי תיבעל												ז	◇	סט:
אלמנה וגרושה למה לי?												ז	◇	סט:
אלמנה להחמיר עליה, וגרושה להקל עליה.												!	◇	סט:
וצריכא דאי אשמעינן אלמנה, אלמנה הוא דכי לית לה זרע אכלה, משום דחזיא לכהונה, אבל גרושה דלא חזיא לכהונה, אימא אע"ג דלית לה זרע לא אכלה ואי אשמעינן גרושה, גרושה הוא דכי אית לה זרע לא אכלה, משום דלא חזיא לכהונה, אבל אלמנה דחזיא לכהונה, אימא אע"ג דאית לה זרע נמי תיכול, צריכא.												!	◇	סט:
ואימא: נבעלה לפסול לה אף מחזיר גרושתן												ז	◇	סט:
לאיש זר אמר רחמנא, מי שזר אצלה מעיקרא, לאפוקי האי דלא זר אצלה מעיקרא הוא.												!	◇	סט:
אי הכי, חלל דלאו זר הוא מעיקרא - לא לפסול												ז	◇	סט:
אמר קרא: (ויקרא כ"א) לא יחלל זרעו בעמיו, מקיש זרעו לו, מה הוא פוסל, אף זרעו נמי פוסל.												!	◇	סט:
ואימא: משעת הויה												ז	◇	סט:
דומיא דכהן גדול באלמנה, מה כהן גדול באלמנה בביאה, אף האי נמי בביאה.												!	◇	סט:
ואימא: עד דאיכא הויה וביאה												ז	◇	סט:
דומיא דכ"ג באלמנה, מה כהן גדול באלמנה בביאה לחודה, אף האי נמי בביאה לחודה.												!	◇	סט: